

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/16/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123369937
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Považan
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2026:6123369937.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Považana a členov senátu JUDr. Jany Richterovej a Mgr. Jaroslava Šupu, v právnej veci žalobcu: CityRent, s.r.o., IČO: 50 713 477, so sídlom Ľubochnianska 4, Bratislava, zast. JUDr. Andrej Gara, advokát, so sídlom Štefánikova 14, Bratislava, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, o zaplatenie 320,54 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV č. k. 38C/44/2023-87 zo dňa 12. novembra 2024, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1/Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 320,54 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. od 9.4.2022 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2/Svoj rozsudok súd prvej inštancie právne odôvodnil ustanoveniami § 427 ods. 1 a 2, § 442 ods. 1, § 517 ods. 1 a 2, § 524 ods. 1 a 2, § 663, § 671 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 4 ods. 1 a 4, § 4 ods. 2 písm. b), § 11 ods. 7 a § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o PZP). Na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že dňa 17.2.2022 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle Peugeot 206, C.: I., ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola poškodená I. R., pričom k vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Poškodená nechala motorové vozidlo opraviť v autoservise FINAL-CD Bratislava, spol. s.r.o. Vozidlo bolo prevzaté do autoservisu za účelom opravy dňa 23.2.2022 s predpokladanou dobou ukončenia opravy dňa 11.03.2022, čo vyplynulo zo zákazkového listu. Po ukončení opravy bolo odovzdané poškodenej, pričom dňa 14.03.2022 autoservis vystavil faktúru za opravu s dátumom splatnosti 28.03.2022. Poškodená a žalobca uzatvorili dňa 23.02.2022 zmluvu o prenájme motorových vozidiel, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenej náhradné motorové vozidlo. Nájom náhradného vozidla trval od 23.02.2022 do 15.03.2022, pričom poškodená nemala po dobu nájmu k dispozícii iné vozidlo, čo odôvodňovalo nevyhnutnosť nájmu náhradného vozidla. Uvedené poškodená potvrdila aj v čestnom prehlásení zo dňa 15.03.2022. Žalobca faktúrou č. 1-220092 zo dňa 15.03.2022, splatnou dňa 28.03.2022, vyúčtoval za prenájom náhradného vozidla sumu 756,- Eur s DPH (denný nájom vo výške 40,- Eur bez DPH za 21 dní užívania náhradného vozidla ponížený o zľavu za kategóriu vozidla vo výške 210,- Eur bez

DPH). Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 19.07.2023 poškodená postúpila na žalobcu svoju pohľadávku voči žalovanému titulom nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na nájom náhradného vozidla, pričom postúpenie oznámila žalovanému listom zo dňa 19.07.2023. Oznámením o poistnom plnení zo dňa 25.03.2022 žalovaný oznámil poškodenej, že dňa 24.03.2022 ukončil šetrenie poistnej udalosti a priznal jej sumu 435,46 Eur. Výzvou zo dňa 20.07.2023 žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 320,54 Eur s príslušenstvom, na čo žalovaný reagoval listom zo dňa 24.07.2023, v ktorom uviedol, že zo strany žalobcu, poškodenej ani servisu nebola preukázaná nutnosť opravy nad rámec času vymedzeného výrobcom pre danú značku vozidla, do poistného plnenia bolo zahrnuté primerané denné požičovné vo výške 30,- Eur na deň s DPH.

3/Súd prvej inštancie sa ako prvé venoval aktívnej vecnej legitímácii žalobcu, ktorú odvodzoval od ustanovenia § 15 ods. 1 zákona o PZP, v spojení s ustanovením § 524 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka. Zodpovednosť žalovaného v spore nemal za spornú. Žalovaný si bol vedomý svojej zodpovednosti, z ktorej titulu aj čiastočne plnil. Skutočnú škodu, spočívajúcu v nákladoch na vypožičanie náhradného vozidla, ktorá prevyšuje náklady na prevádzku vlastného vozidla, je zodpovedný subjekt povinný nahradiť v rozsahu, v akom náklady boli vynaložené nutne a účelne na vypožičanie (nájom) náhradnej veci, zodpovedajúcej parametrom pôvodnej veci, z užívania ktorej bola poškodená vylúčená po určitú dobu. Rozsah náhrady, ku ktorej je zodpovedná osoba povinná, je obmedzený hľadiskom účelnosti. V spore nebola sporná ani nutnosť prenájmu náhradného vozidla poškodenu. Ako sporná sa javila otázka výšky denného nájomného a dĺžka obdobia nutného k prenájmu vozidla. Súd prvej inštancie v súlade s účelom povinného zmluvného poistenia, spočívajúcom v zabezpečení čo najväčšieho zmiernenia negatívnych dôsledkov škodovej udalosti na poškodeného, vyhodnotil dobu nájmu náhradného vozidla ako nevyhnutnú. Poukázal na závery Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 602/2022 zo dňa 16.02.2023, podľa ktorých je potrebné považovať náklady za nájom náhradného vozidla za účelne vynaložené až do momentu, kedy sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie použitie. Doba nájmu, za ktorú možno žiadať náhradu, sa spravuje podľa doby nevyhnutnej opravy alebo obstarania náhrady. Do doby nájmu treba započítať napr. dobu vystavenia posudku o škode a čas komunikácie s poisťovňou škodcu, nevyhnutnú dobu čakania na termín opravy, primeranú lehotu na rozhodnutie o tom, či sa škoda nahradí opravou alebo obstaraním nového vozidla. Aké časové obdobia sú primerané, závisí od okolností jednotlivého prípadu. Súd prvej inštancie k spornej výške denného nájomného uviedol, že nebolo povinnosťou poškodenej zisťovať, ktorá požičovňa má aké podmienky prenájmu, ani si vybrať požičovňu s najnižšou cenou nájmu. Tak žalovaný, ako aj žalobca doručili súdu ceny vybraných požičovní, pričom rozdiely v cenách mohli závisieť od typu motorového vozidla, jeho výbavy, dĺžky nájmu ako aj dostupnosti. Súd prvej inštancie nemal za podstatné skúmať priemernú výšku nájmu v rozhodnom období na danom mieste, ale vychádzal zo žalobcom preukázanej ceny podloženej cenníkom prenájmu porovnateľného vozidla v danom mieste a čase. Vo vzťahu k príčinnej súvislosti medzi škodovou udalosťou a vznikom súvisiacej škody (nájomné za prenájom náhradného vozidla) uviedol, že ju mal za preukázanú. K neprimeranosti dĺžky nájmu náhradného vozidla žalovaný nenavrhol vykonať žiaden dôkaz. Poškodená si poškodené vozidlo vyzdvihla na druhý deň po vystavení faktúry za opravu, a to dňa 15.03.2022. Nemala ako ovplyvniť dĺžku opravy, ani skoršie vystavenie faktúry. Účtovanú cenu nájmu mal rovnako za primeranú a preukázanú v sporovom konaní. Skutočnou škodou je nájomné za prenajaté porovnateľné motorové vozidlo, preto súd zaviazal žalovaného ku zaplateniu zvyšnej neuhradenej časti náhrady škody vo výške 320,54 Eur. O úrokoch z omeškania rozhodol v zmysle zákonných ustanovení tak, že zaviazal žalovaného na ich úhradu od 09.04.2022 do zaplatenia v zákonnej výške 5% p.a. Zároveň poukázal na nález Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 309/2020 zo dňa 14.01.2021, podľa ktorého poškodenému patria voči poisťovateľovi, v prípade omeškania s plnením náhrady škody, aj úroky z omeškania, a to po márnom uplynutí lehoty na poskytnutie plnenia určenej vo výzve na plnenie. O trovách konania rozhodol podľa pomeru úspechu vo veci.

4/Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal včas odvolanie žalovaný, ktorý ho namietal z odvolacích dôvodov v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) Civilného sporového poriadku. Ako prvé žalovaný namietal, že aj napriek vznesenej námietke aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, súd prvej inštancie na ňu v rámci odôvodnenia nereagoval. Obmedzil sa len na konštatovanie preukázanej aktívnej vecnej legitímácie žalobcu Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 19.07.2023, ktorou poškodená postúpila svoju pohľadávku na žalobcu a o čom žalovaného upovedomila dňa 19.07.2023. Žalovaný však v konaní poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.02.2023, sp. zn. 7Cdo/52/2022, v zmysle ktorého akýkoľvek nárok poškodeného na náhradu škody voči poisťovateľovi má charakter tzv. mimozmluvného záväzku, na ktorého vznik musia byť splnené podmienky v ust. § 4 ods. 2

písm. b) zákona o PZP. Uvedené podmienky žalovaný stotožňoval so vznikom nároku poškodeného na náhradu škody v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla voči škodcovi (poistenému), uplatnenie tohto nároku poškodeným voči poisťovateľovi a preukázanie tohto nároku poškodeným poisťovateľovi. Pred Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 19.07.2023 nedošlo podľa žalovaného ani len k vzniku nároku poškodeného na náhradu škody v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla (v postupovanej časti 320,54 Eur) voči samotnému škodcovi (poistenému). Žalovaný poukázal na vymedzenie pojmu skutočná škoda v rozhodnutí R 55/1971, podľa ktorého musí ísť o zmenšenie majetkového stavu poškodeného, či iné znehodnotenie existujúceho majetkového stavu poškodeného (R 28/2007), ako aj na odbornú literatúru a rozhodnutia súvisiace s uplatňovaním nároku na náhradu škody (rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 11Co/92/2018 a uznesenie NS SR sp. zn. 3 Cdo/467/2013). Žalovaný ďalej poukázal na rozdielny moment vzniku nároku na náhradu škody, ktorá vznikla v súvislosti so samotným poškodením motorového vozidla a nárokom na náhradu škody v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla. Pri poškodení veci (motorového vozidla) sa už v okamihu škodovej udalosti znižuje hodnota vecí a tým aj majetkový stav poškodeného. Pri náhrade škody v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla sa škoda odvodzuje od dočasnej nemožnosti užívania vozidla a vzniká až momentom zaplatenia nájomného za prenájom náhradného vozidla. Poškodená nemohla vzniknúť skutočná škoda v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla, keďže poškodená neuhradila dlžnú čiastku (nájomné za užívanie náhradného vozidla v postupovanej časti 320,54 Eur) svojmu veriteľovi (žalobcovi), nemohlo tak dôjsť k vzniku škody vo výške 320,54 Eur a úspešne sa dovoľávať zaplatenia nároku v súdnom konaní. Žalovaný považoval z uvedeného dôvodu Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 19.07.2023 za absolútne neplatný právny úkon. Právny úkon započítania nemožno vo všeobecnosti považovať za nejaký iný spôsob alebo za nejakú inú formu splnenia dlhu, ale ide o spôsob zániku nesplneného záväzku, pri ktorom naopak dvojité plnenie odpadá (povinnosť plniť zaniká), a preto právnu úpravu splnenia dlhu (záväzku) nemožno analogicky použiť na započítanie pohľadávok (rozhodnutie NS SR sp. zn. 4 M Cdo 14/2011).

4.1/Žalovaný ďalej namietal aj posúdenie otázky nevyhnutnosti doby prenájomu náhradného vozidla. Mal za to, že počas konania relevantným spôsobom rozporoval celkovú dĺžku opravy poškodeného vozidla, a to s poukazom na čistý čas opravy vyplývajúci z faktúry za opravu poškodeného vozidla vo výške 28,10 hodín. V oznámení o poistnom plnení zo dňa 25.03.2022 priznal náhradu za 15 dní. V prípade nesúhlasu s výškou plnenia bolo dôkazné bremeno na žalobcovi, aby preukázal, prečo oprava bola nevyhnutná v rozsahu 21 dní, respektíve v rozsahu nad žalovaným uznaných 15 dní. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno sa môže meniť, teda môže dochádzať k jeho prerozdeleniu. Žalobca do konania nedoložil jediný relevantný dôkaz, ktorým by preukázal, že oprava poškodeného vozidla (a od toho sa odvíjajúca dĺžka nevyhnutnej doby prenájomu náhradného vozidla) mala nevyhnutne trvať v rozsahu nad žalovaným uznaných 15 dní. K súdom prvej inštancie uvedenému nálezu Ústavného súdu SR zo dňa 16.02.2023, č.k. III. ÚS 602/2022-34 uviedol, že v bode 23. tohto nálezu je konštatované, že doba nájmu, za ktorú možno žiadať náhradu, sa spravuje podľa doby nevyhnutnej opravy alebo obstarania náhrady. Časové obdobie doby prenájomu náhradného vozidla je nevyhnutné, závisí od okolností jednotlivého prípadu. Z uvedeného vyplynula požiadavka skúmať individuálne okolnosti každého prípadu. V závere žalovaný namietal aj nesprávne posúdenie primeranosti dennej sadzby za prenájom náhradného vozidla. Mal za to, že doložením daných cenníkov autopožičovní k jeho odporu účinným spôsobom rozporoval výšku dennej sadzby za prenájom náhradného vozidla dojednanú medzi žalobcom a poškodeným v nájomnej zmluve. Osobitne poukázal na skutočnosť, že súd prvej inštancie mal za to, že nie je jeho úlohou v konaní skúmať výšku nájmu v rozhodnom období na danom mieste. Vychádzal teda iba z listinných dôkazov doložených žalobcom, čím došlo k naplneniu odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku. Z uvedených dôvodov navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie zmeniť tak, že odvolací súd žalobu zamietne v celom rozsahu a prizná žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v celom rozsahu, alternatívne aby odvolací súd rozsudok zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5/K odvolaniu žalovaného využil možnosť vyjadriť sa žalobca, ktorý sa s jeho argumentáciou nestotožnil. Mal za to, že súd prvej inštancie v rozhodnutí poskytol dostatočné odpovede na argumenty a námietky žalovaného. Súd prvej inštancie sa v súlade s jednotnou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít vysporiadal s námietkou o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie a správne ju vyhodnotil ako nedôvodnú. Poškodený počas doby trvania opravy poškodeného motorového vozidla užíval náhradné vozidlo na základe zmluvy o nájme. Úhradu nájomného považoval za škodu, na zaplatenie ktorej mu vznikol nárok z povinného zmluvného poistenia voči žalovanému v zmysle ust. § 4 ods. 2 zákona o PZP, a ktorú si mohol voči žalovanému uplatniť priamo. Na základe tohto zákona vznikol medzi

poškodeným a poisťovňou (žalovaným) záväzkovo-právny vzťah. Vzniknutý nárok je spôsobilým na postúpenie v zmysle ust. § 524 Občianskeho zákonníka. V konaní nebol ani tvrdný, ani preukázaný opak. Zo zmluvy o postúpení pohľadávky je zrejme, že poškodený uhradil nájomné žalobcovi na základe faktúry formou započítania. Postup, ktorý zvolili poškodený so žalobcom neodporuje ustanoveniu § 524 Občianskeho zákonníka. Zmluva o postúpení pohľadávky predstavuje úhradu faktúry a zároveň postúpenie pohľadávky. K argumentácii žalovaného o nepreukázaní nevyhnutnej a účelnej doby nájmu náhradného vozidla žalobca uviedol, že prenájom trval výlučne po dobu realizácie opráv na poškodenom vozidle. Ustálený názor, čo do účelnosti a nutnosti zapožičania si novej veci po dobu realizácie opravy na poškodenej veci, už vyjadril aj Krajský súd v Bratislave v rozhodnutí zo dňa 19.03.2019, sp. zn. 2Cob/97/2018. Vlastník veci/poškodená, ktorá bola vplyvom škodcu dočasne ukrátená o využívanie svojho vlastníctva, mala v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP nárok na škodu na veci vplyvom jej poškodenia. Tým, že si poškodená, ako právna predchodkyňa žalobcu, zapožičala náhradné vozidlo rovnakej kategórie, za cenu prislúchajúcu štandardným cenám, na dobu výlučne počas prebiehajúcich opráv, mal žalobca za to, že jeho nárok je plne dôvodný a v súlade so zákonom o PZP. Príčinná súvislosť medzi zapožičaním náhradného vozidla a poistnou udalosťou bola taktiež preukázaná, a teda aj účelnosť nájmu náhradného vozidla. Žalobca ďalej poukázal na skutočnosť, že v dôsledku dopravnej nehody došlo k poškodeniu vozidla vo vlastníctve poškodenej, a to v takom rozsahu, že nebolo spôsobilé ďalšej prevádzky. Tak žalobca, ako poškodená, nemali dosah na organizáciu práce v autoservise, ktorá je potrebná pre dokončenie opravy. Rovnako nebolo možné prísť a svojvoľne prevziať motorové vozidlo, na ktorom bola žalovaným vykonaná obhliadka, schválená kalkulácia pre jeho opravu a spísaný odovzdávajúci protokol na opravu autoservisu. Z dokazovania vyplynulo, že autoservis postupoval správne, konal bezodkladne a včas. Práve nečinnosťou žalovaného došlo k predĺženiu opravy, keď odmietol bezodkladne vykonať obhliadku motorového vozidla a následne schváliť kalkuláciu. Žalobca poukázal ďalej na účel povinného zmluvného poistenia, a to nielen v zmysle zákona o PZP, ale aj v relevantných súdnych rozhodnutiach. Z hľadiska posúdenia nároku žalobcu bolo rozhodujúce, odkedy dokedy poškodený nemohol používať poškodené vozidlo, čo bolo v konaní aj nesporne preukázané. Poškodený ako osoba, ktorej bolo odňaté dispozičné oprávnenie nad svojim vozidlom v dôsledku škodovej udalosti a následného odovzdania poškodeného vozidla na opravu autorizovanému servisu nemožno vyčítať postup pri oprave vozidla servisom. V prípade, ak žalovaný nesúhlasil s postupom autoservisu, mal svoje námietky namieriť priamo voči nemu a nie poškodenému a žalobcovi. K výške dennej sadzby za prenájom náhradného vozidla uviedol, že v konaní preukázal, že denná sadzba za prenájom bola porovnateľná v danom mieste a čase s ďalšími požičovňami. Nejednalo sa o rozpor medzi obvyklou cenou a cenou stanovenou žalobcom, s čím súhlasil aj súd prvej inštancie. Skutočnou škodou je vyplatené nájomné za prenajaté náhradné vozidlo a nie aritmetický priemer, prípadne individuálne interné výpočty žalovaného. V závere navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správne.

6/Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 a § 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, pretože súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav v zmysle § 215 ods. 1 Civilného sporového poriadku a vec tiež posúdil správne po právnej stránke a svoj rozhodnutie tiež riadne v súlade s § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku odôvodnil.

7/K odvolacej námietke týkajúcej sa nedostatočného a nesprávneho spôsobu vysporiadania sa s namietanou aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu vo vedenom spore odvolací súd uvádza nasledovné.

8/Aktívna vecná legitímácia žalobcu vyplýva jednak zo zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 19.07.2023, ako aj zo samotného správania sa žalovaného. Žalobca vystavil dňa 15.03.2022 faktúru poškodenej na úhradu nájomného za užívanie náhradného vozidla. Úhrada nájomného v celej fakturovanej výške predstavovala pre poškodenú škodu, na zaplatenie ktorej jej vznikol nárok z povinného zmluvného poistenia voči žalovanému v zmysle § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP, ktorú si mohla voči žalovanému ako poisťovateľovi uplatniť priamo. Na základe tohto zákona tak vznikol záväzkovo-právny vzťah medzi poškodenou a poisťovateľom (žalovaným), kde na jednej strane vystupuje poisťovateľ ako subjekt povinný poskytnúť plnenie a poškodená ako subjekt oprávnený na prijatie takéhoto plnenia. Žalovaný na základe vystavenej faktúry poskytol poškodenej krátené poistné plnenie vo výške 435,46 Eur, čím sám potvrdzoval existenciu nároku poškodenej na náhradu škody

titulom účelne vynaložených nákladov, t.j. nájomného za užívanie náhradného vozidla, ktorá jej vznikla v dôsledku škodovej udalosti zapríčinenej povinne zmluvne poisteným žalovaného.

9/Nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov, t.j. nájomného za užívanie náhradného vozidla, predstavoval zároveň pohľadávku, ktorá bola v zmysle § 524 Občianskeho zákonníka spôsobilá byť predmetom postúpenia. A contrario, keďže tento nárok (pohľadávka) nie je v ustanovení § 525 Občianskeho zákonníka označený za nespôsobilý na postúpenie, možno ho považovať za spôsobilý pre postúpenie. Odvolací súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že ani zákon o PZP, ani Občiansky zákonník nevylučujú postúpenie pohľadávok poškodeného na tretiu osobu. Postúpením pohľadávky vyplývajúcej z faktúry zo dňa 15.03.2022 v sume 320,54 Eur (zodpovedajúcej nevyplatenej sume žalovaným) došlo k zániku záväzku poškodenej, respektíve k uhradeniu nájomného žalobcovi poškodenou titulom zmluvy o prenájme motorových vozidiel z 23.02.2022 (podľa ustanovenia § 580 Občianskeho zákonníka v spojení s § 581 ods. 3 Občianskeho zákonníka). V článku III. zmluvy o postúpení pohľadávky sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné nároky, a to nárok poškodenej na odplatu za postúpenie pohľadávky a nárok žalobcu na úhradu nájomného za náhradné vozidlo sa navzájom započítajú. Inými slovami tým, že sa stretli pohľadávky žalobcu voči poškodenej na doúhradu nájomného vo výške 320,54 Eur na jednej strane a pohľadávkou poškodenej voči žalovanému na uhradenie nákladov vynaložených na prenájom náhradného vozidla vo výške 320,54 Eur, došlo k uhradeniu faktúry žalobcu, respektíve splneniu záväzku započítaním poškodenej a súčasne k prevodu práva z poškodenej na žalobcu. Uvedené nemalo za následok zánik nároku na náhradu škody spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ten zostal zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia pohľadávky. Dlžníkom teda bol a aj stále je práve žalovaný. Takéto postúpenie pohľadávky ani podľa rozhodovacej praxe všeobecných súdov neodporuje zákonu. Išlo o odplatné postúpenie pohľadávky, v dôsledku čoho došlo k vzájomnému zápočtu práve nároku na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplatenie odplaty za postúpenie a nie samotného nároku na náhradu škody, ktorý bol postúpený. Podľa zmluvy o postúpení pohľadávky poškodená tak v rámci jedného dokumentu súčasne uhradila predmetnú faktúru za nájom, čím došlo k vzniku škody a zároveň postúpila žalobcovi za odplatu svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému, čím došlo k reálnemu úbytku v majetkovej sfére žalobcu. Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd námietku žalovaného voči aktívnej vecnej legitímácii žalobcu a jeho námietky voči započítaniu pohľadávok žalobcu a poškodenej vyhodnotil ako účelové a nedôvodné.

10/Žalovaný okrem žalobcovi nesvedčiacej aktívnej vecnej legitímácie namietal aj neúčelnú dobu prenájmu a celkovú dĺžku opravy poškodeného motorového vozidla poškodenej. Procesná obrana žalovaného tak v prvoinštančnom, ako i odvolacom konaní spočívala v tvrdení, že vzhľadom na čistý čas opravy 28,10 hodín uvedený vo faktúre bola celková dĺžka opravy v rozsahu 21 dní prídlhá. Žalobca, poškodená ani autoservis nezdôvodnili, z akého dôvodu bola oprava v rozsahu 21 dní nutná a účelná. Dôkazné bremeno pritom ležalo na žalobcovi. Odvolací súd k uvedenému uvádza nasledovné.

11/Účelom náhradného vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, a to až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba s rozsahom poškodenia vozidla, ale aj primeranými nákladmi, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodový následok (III. ÚS 602/2022, III. ÚS 476/2024).

12/Poškodenej, ktorej v dôsledku dopravnej nehody spôsobenej povinne zmluvne poistenou osobou u poisťovne (žalovaného), sa odníme možnosť disponovať so svojím vozidlom jeho odovzdaním na opravu do autorizovaného servisu, nemožno dôvodne vyčítať dĺžku opravy, respektíve odňatia dispozície s vozidlom (s výnimkou riadneho a včasného nevyzdvihnutia motorového vozidla z autoservisu). Pri posudzovaní účelnosti nájmu náhradného vozidla je potrebné vychádzať najmä zo skúmania reálnej možnosti poškodenej užívať svoje motorové vozidlo ako tomu bolo pred ňou nezapríčinenu škodovou udalosťou. Doba, počas ktorej je poškodené vozidlo v autoservise, nezávisí iba od samotnej normovanej dĺžky opravy, ale môže ju ovplyvniť veľké množstvo viac či menej pravidelných alebo aj náhodných faktorov. Uvedené však nemôže byť na ťarchu poškodenej, u ktorej až do momentu opätovného užívania vlastného vozidla pretrvávajú nepriaznivé následky škodovej udalosti zasahujúce do jej bežného života. Práve prenájom náhradného vozidla až do momentu opätovnej dispozície s vlastným motorovým vozidlom eliminuje škodlivé následky škodovej udalosti a nájomné za prenájom náhradného vozidla po túto dobu je potrebné vnímať ako účelne vynaložené. Odvolací súd sa zároveň nestotožnil s názorom žalovaného, že dôkazné bremeno preukázania dôvodnosti dlhšieho zotrvania vozidla v autoservise,

respektíve dlhšej doby opravy bolo na žalobcovi. Práve žalovaný mal nielen možnosť, ale aj povinnosť v rámci riadneho prešetovania poistnej udalosti zistiť skutočnosti odôvodňujúce dlhšie zotrvanie vozidla v autoservise. Odvolací súd považoval v tomto smere odvolaciu argumentáciu žalovaného za účelovú a nestotožnil sa s ňou.

13/Vo vzťahu k odvolacej námietke voči dennej výške nájmu náhradného vozidla, odvolací súd uvádza, že sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie o neexistencii povinnosti poškodenej zisťovať, ktorá požičovňa vozidiel ponúka najnižšie ceny nájmu a následne si uvedenú vybrať. Pri určení skutočnej škody, za ktorú žalovaný zodpovedá, je však potrebné ju stanoviť vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3MCdo/3/2015). Žalovaný v rámci dokazovania predložil súdu prvej inštancie cenníky vybraných požičovní vozidiel, rovnako tak učinil aj žalobca. Zhodne so záverom súdu prvej inštancie odvolací súd dospel k názoru, že rozdiely v cenách za prenájom náhradného vozidla môžu byť spôsobené typom prenajímaného vozidla, výbavou, dĺžkou nájmu ako aj jeho dostupnosťou. Cenníky požičovní predložené žalovaným však nepreukazovali žiaden exces v cene denného nájmu náhradného vozidla poskytnutého poškodenej žalobcom. Súd prvej inštancie síce je povinný stanoviť skutočnú škodu, vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase, nie je však povinný robiť aritmetický priemer z cien predkladaných žalovaným tak, aby sa stotožnil s jeho názorom na obvyklú cenu nájmu, ignorujúc pritom dôkazy predkladané žalobcom. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd nezistil pochybenie ani pri posudzovaní dennej výšky nájmného za náhradné vozidlo.

14/Súčasťou obsahu práva na spravodlivé súdne konanie je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne odpovie na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, teda za porušenie tohto základného práva nemožno považovať neúspech (nevyhovenie návrhu) v konaní pred všeobecným súdom (napr. I. ÚS 8/96, III. ÚS 197/02, III. ÚS 284/08).

15/Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil, pretože je vo výrokovej časti vecne správny (§ 387 ods. 1 CSP), a to vrátane závislého výroku o trovách konania.

16/O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol plne úspešný žalobca, preto mu vznikol voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

17/Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).